Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 35 (287) ★ Sâmbătă 15 Mai 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Răspundeți liniștit la EXAMENE

In zilele acelea veți merge fără ghiozdan la școală. Tot bagajul vostru va fi format atunci din cunoștințele căpătate în anul școlar și cu ele vă veți prezenta la examene... Da, e vorba de zilele de examene, pe care toți școlarii patriei noastre le așteaptă cu nerăbdare.

Anul școlar care acum se apropie de sfârșit este încă un pas înainte către adâncirea cunoștințelor voastre. Cele câteva săptămâni care vă mai stau în față trebuie împărțite bine, pentru ca să puteți recapitula temeinic materiile.

Veți spune: „Ei, acum cei care n'au repetat din vreme, degeaba mai repetă. Tot n'o să știe la examen!". Dar nu-i așa. Mai e timp încă. Trebuie însă curaj și multă voință.

De aceste două însușiri minunate au nevoie nu numai școlarii care s'au cam lăsat pe tânjeală în timpul anului. Au nevoie și cei care se prezintă la examene pentru întâia oară și chiar cei care au mai dat examene.

Urarea și dorința mea fierbinte este să dați dovadă de cât mai mult curaj, adică să veniți la examen liniștiți.

Voi știți prea bine cum se examinează astăzi. Tocmai pentrucă profesorii voștri verifică ceea ce ați învățat în ultimul an, pentrucă nu vă vor pune întrebări încuietoare, răspundeți în liniște. Nu vă pripiți, căutați să vă amintiți tot ce ați învățat în legătură cu întrebarea respectivă pentru ca răspunsul să fie cât mai complet. Vorbiți clar și cu voce tare, nu spuneți fraze de prisos și astfel fiecare dintre voi va lua cu succes examenul.

Pentru ca să vă dați mai bine seama câtă însemnătate au cele de mai sus, am să vă povestesc despre câțiva școlari din clasa mea, despre examenele lor de anul trecut.

Despre Micu M. Mihai colegii spuneau: „Ar fi printre primii, dar e tare timid. Când îl întreabă chiar lucruri bine știute, se exprimă cu multe greșeli". Intr'adevăr Micu n'a avut la Română decât 3 în cursul anului. Dar Micu nu era numai timid; el e și un băiat exigent și nu s'a dat bătut cu una cu două. A lăsat timiditatea la o parte, a făcut mereu exerciții, a citit și s'a îndreptat. Cine credeți că a vorbit calm, liniștit și fără greșeli despre tema și ideea care se desprind din „Scrisoarea III-a" a lui M. Eminescu? Elevul Micu M. Mihai. Și a luat nota 5.

Nimănui nu i-a trecut prin minte că Dumitru Constantin, unul dintre școlarii fruntași, va păți la examen ceea ce a pățit. Când a fost în fața comisiei de examinare... a tăcut. De emoție n'a putut scoate nici un cuvânt, cu toate încurajările și întrebările ajutătoare puse de tovarășii profesori. Că ar fi putut să răspundă chiar foarte bine, a dovedit-o lucrarea scrisă. A avut aceeași temă ca la oral, dar a lucrat liniștit și a luat nota 5.

Nu e bine să aveți „curaj" cum a avut Marinescu Mugurel, care știind că e un elev fruntaș, și-a spus că nu mai e nevoie să recapituleze materia la Științele naturii. „Ajunge cât am învățat în cursul anului. Și la Naturale nu mi-e greu", și-a spus el. Dar s'a dovedit că socoteala de acasă a lui Marinescu nu s'a potrivit cu cea dela examen. Lui Marinescu i-a venit ca subiect: „Structura și desvoltarea cepei". Din pricină că această lecție o făcuse pe la începutul anului, Marinescu o uitase de tot și răspunsul dat a fost slab. Răspunsul despre ceapă i-a adus lui Marinescu lacrimi în ochi. Erau lacrimi de necaz.

Aș vrea, dragi cititori, ca aceste puține exemple să fie pline de învățăminte pentru voi.

In pregătirile pentru examen nu lăsați nimic la voia întâmplării. Nu spuneți niciodată: „Știu destul; despre asta am învățat; nu-i nevoie să mai repet". Numai după ce ați recapitulat totul cu atenție, numai după ce verificați ceea ce ați învățat, puteți spune: „acum cunosc materia".

Atunci nu veți păți ca elevii mei la examenul de anul trecut, ci veți putea să vă prezentați liniștit și siguri pe voi la examene.

Daniil V. STANESCU
Profesor
Șc. de 7 ani nr. 2 băieți-Târgoviște

Școala

Iată ora șapte. Ceasul a sunat
Pionierii noștri toți s'au deșteptat.
Plini de voioșie ei încep curând
Munca unei zile pline de avânt.

Către poarta școlii ei pornesc în zori,
Școala îi așteaptă, școala-i îndrăgește.
Cu lumina cărții ea îi dăruiește
Și le'ndrumă pașii către viitor.

Ioana MIHAILA
unit. 23
Zorleni-Bârlad

In cercetare...

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

— Iată, aceasta este roca intitulată „creastă de cocoș", le spune instructorul Ilan Nicolae pionierilor dela Școala de 7 ani nr. 1 Câmpulung Muscel — cu prilejul excursiei făcută pe dealul Flămânda. Pionierii cercetează cu atenție straturile de pământ și piatră; cele văzute în excursie le sunt de folos la lecțiile de geologie.

Din școlile noastre

Ne scriu pionierii

● Mă pregătesc acum pentru examenul de Limba română. In afară de materia din anul acesta, eu recapitulez și o parte din materia pe care am făcut-o în clasele a V-a și a VI-a. Vreau să-mi împrospătez cunoștințele căpătate atunci. Știu că nouă, celor dintr'a VII-a, ni se cere asta la examen.

George NICOLESCU
clasa a VII-a
Școala elementară nr. 2
Târgoviște

● Știu ce întrebări vom avea la examenul de Limba rusă. Acum aș putea învăța numai la lecțiile din care ni se vor pune întrebări. Totuși eu nu fac așa, pentrucă vreau să am cunoștințe cât mai complete. Și apoi nu știu dacă, pe lângă întrebările pe care le vom căpăta, nu ni se vor pune și întrebări suplimentare. Poate că-mi va reveni și mie o astfel de întrebare și, dacă nu recapitulez totul, nu voi ști să răspund. Recapitulând corect, n'o să mai am emoții la examen, iar răspunsul va fi bun.

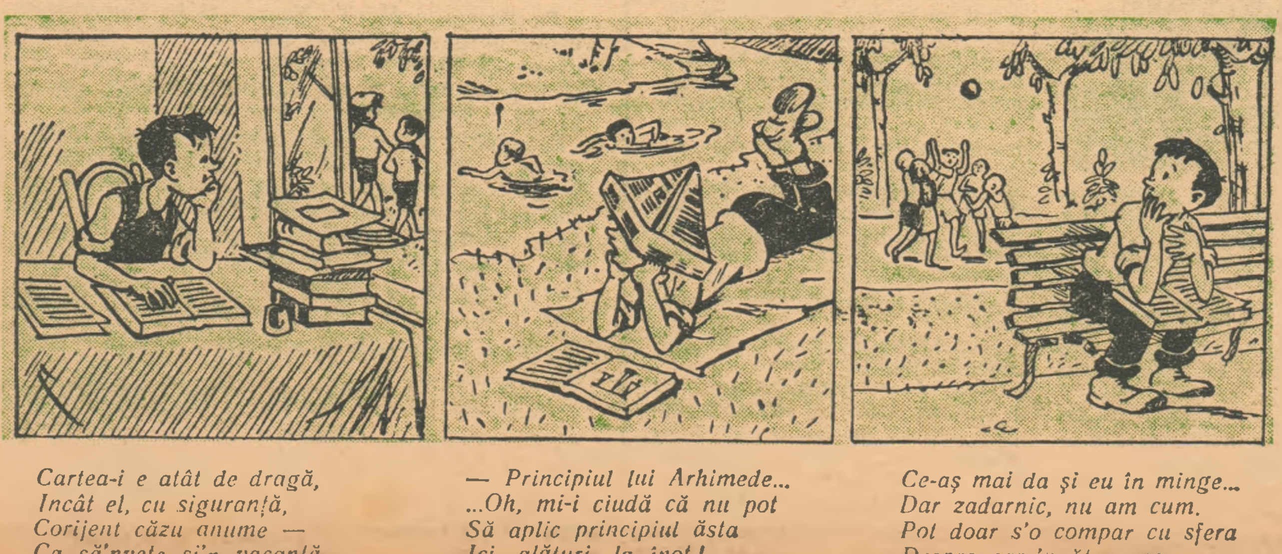
Victor GAFENCU
clasa a VI-a A
Școala elementară
comuna Miroslăvești, regiunea Iași

● Pentru ca să dăm răspunsuri cât mai bune la examen, eu și prietena mea Georgeta ne pregătim temeinic la Limba română. Zilnic ne facem timp să citim și literatură. Știm că asta ne ajută la formarea vocabularului și ne îmbogățește cunoștințele căpătate la lecții.

Până acum am citit „Mitrea Cocor" și „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu și „Mama" de Maxim Gorki.

Lucreția IORDANESCU
clasa a VII-a
Școala elementară comuna Bezdead,
regiunea Ploești

Vacanța lui Sile

Cartea-i e atât de dragă,
Incât el, cu siguranță,
Corijent căzu anume —
Ca să'nvețe și'n vacanță.

— Principiul lui Arhimede...
...Oh, mi-i ciudă că nu pot
Să aplic principiul ăsta
Ici, alături, la înot!

Ce-aș mai da și eu în minge...
Dar zadarnic, nu am cum.
Pot doar s'o compar cu sfera
Despre care'nvăț acum...

Toate vor da examen

Până nu de mult, în clasa a VI-a la Școala elementară de fete nr. 2 din Ploești, se credea că Erika nu se va putea prezenta la examene odată cu colegele ei. Erika era una dintre elevele cele mai slabe la învățătură. Dar pionierele din clasa a VI-a nu voiau ca în clasa lor să fie cineva care nu se prezintă la examen. „E la mijloc onoarea detașamentului", și-au spus ele și au început s'o ajute pe Erika. E adevărat că și ea s'a străduit și în curând și-a îndreptat întâi o medie, apoi alta, până când le-a ajuns pe colegele ei. Acum ia note 4 și 5, iar la examene desigur tot 4 și 5 va lua.

Constantin CRISTEA
corespondent al „Scânteii pionierului"
regiunea Ploești

Bumbacul

„Cultura bumbacului are o mare însemnătate pentru asigurarea materiei prime necesare industriei textile".

(Din Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954).

Bumbacul este o materie primă textilă de care au nevoie toate fabricile de ţesături. Din sămânţa acestei plante se extrage uleiul coton, bun şi pentru consum.

Mulţi dintre voi aţi văzut bumbacul, îl cultivaţi pe lotul vostru şcolar sau în grădină. I-aţi văzut floarea, capsula care se deschide dând la iveală un smoc alb ca zăpada, pufos şi uşor. Acesta e bumbacul din care se vor extrage firele pentru ţesut. Pentru ca să se fabrice suluri mari de pânză şi alte produse pe care le vedeţi în magazine, e nevoie de nenumărate smocuri de felul acesta, e nevoie de culturi întinse de bumbac, îngrijite după metode ştiinţifice. De pe un hectar se pot scoate 800—1000 kg. de bumbac, din care se fabrică tot atâţia metri de pânză.

Bumbacul nu se poate semăna oriunde, pentrucă cere multă căldură. De aceea în ţara noastră se cultivă în regiunile prielnice din câmpia Dunării, în regiunile Bucureşti, Craiova, Constanţa şi Galaţi.

Pentru a obţine o recoltă bogată de bumbac, se seamănă soiuri ameliorate (îmbunătăţite). La noi în ţară se cultivă, de pildă, Odessa 1, soiul 1298 şi soiul 611 b.

Mai mult decât oricare altă plantă, bumbacul are nevoie de îngrijirea omului aproape tot timpul. Indată ce seminţele au încolţit, trebuie să li se asigure condiţii bune de hrană, umiditate şi lumină. Ce anume trebuie să se facă? Trebuie să se execute la timp grăpatul, răritul, prăşitul, ciupitul şi cârnitul.

Grăpatul se face încă înainte de răsărirea bumbacului, pentru a împiedica pierderea apei din sol şi ca să distrugă buruienile. In cele mai multe regiuni unde se cultivă bumbacul, în timpul însămânţărilor cad ploi care ajută la formarea scoarţei sub care se află sămânţa plantei. Scoarţa întârzie răsărirea, uşurează pierderea apei din pământ prin crăpăturile ei, şi opreşte pătrunderea aerului în pământ. Grăpatul împiedică toate aceste neajunsuri.

Cu 6 sau 7 zile după ce semănăturile au răsărit, se face răritul, în aşa fel ca să rămână 10—12 plante la m.p. In felul acesta se creează spaţii egale, care permit hrănirea plantelor cu substanţele necesare. Fiecare plantă va avea în jurul său aer şi lumină suficientă, iar căldura va pătrunde cu uşurinţă în sol.

Prăşitul, prin afânarea stratului de pământ dela suprafaţă, ajută la curăţirea culturilor de buruieni, la reţinerea apei în sol şi la aerisirea lui. Primul prăşit se face îndată ce bumbacul a răsărit, şi odată cu el au apărut şi buruienile. Prăşitul e mai greu de executat şi aduce mai puţine foloase dacă îl facem mai târziu, când cultura e năpădită de buruieni. Până în luna August lanul de bumbac mai trebuie prăşit încă de 4 ori.

Ciupitul se face rupând mugurii vegetativi (care nu rodesc), aflaţi pe tulpina principală sub primele ramuri cu rod. In felul acesta planta rămâne numai cu ramificaţiile fructifere. Prin cârnirea vârfului, adică prin tăierea lui, se înlătură mugurii de pe ramura superioară, care n'ar putea ajunge la maturitate înainte de căderea brumei. Cârnitul se face cu 65—80 zile înainte de data la care cade deobicei prima brumă, adică prin luna Iulie. Prin înlăturarea ramurilor vegetative şi cârnirea vârfului, rămân pe plantă numai 3—4 ramuri fructifere. Ele vor putea fi alimentate foarte bine şi vor da naştere unor capsule bine desvoltate, cu o greutate sporită.

Iată dar cum aceste lucrări făcute la timp ne ajută să obţinem capsule mai mari şi mai grele, şi prin aceasta să sporim recolta de bumbac la hectar. Sunt unele lucrări la care puteţi ajuta şi voi, de pildă, răritul, ciupitul şi cârnitul. Făcând aceasta, în afară de ajutorul pe care-l daţi părinţilor voştri, vă veţi putea da seama cum se obţin recolte sporite de bumbac, atunci când cunoaştem condiţiile în care se desvoltă mai bine această plantă.

Ing. Dinu **MIHAI**

Călătorie în lumea meseriilor

In unul din numerele trecute am **învitat** pe pionierii, care vor să-şi **aleagă o** meserie, să pornească **alături** de noi într'o călătorie în lumea **meseriilor**. Al doilea popas din **călătorie** îl facem acum împreună cu **pionierii dela** Şcoala elementară de 7 **ani, la** S.M.T. din comuna Cioranii **de Jos,** regiunea Ploeşti.

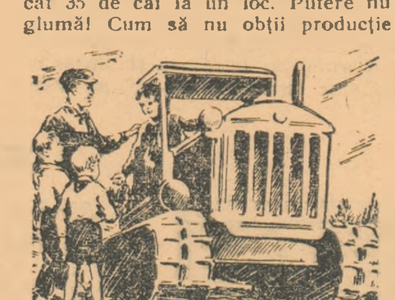
★

Măi, câte strunguri, maşini de **găurit,** menghini şi polizoare de tot **felul!** Vorbindu-le despre atelier, **tovarăşul** Zaharescu, mecanic şef la **staţiune,** le-a spus că tractoriştii **trebuie să** ştie să se descurce printre **unelte** şi să le stăpânească. „Altfel **nu** te ascultă nici piesele pe care **trebuie** să le montezi, nici aparatul **de** sudat electric, ba nici cleştele **cel** mai mic!

„Dar tractorul, tractorul, să mergem mai repede să-l vedem", îşi arătară vizitatorii nerăbdarea.

Iată-l! strigă Elena Stan, şi **într'o** clipă pionierii îl înconjurară. La volan era chiar nenea Dumitru cu care copiii de mult voiau să se întâlnească. Şi odată lângă tractor să te ţii! Nenea Dumitru nici nu ştia cui să răspundă mai întâi.

— Staţi, fraţilor, să le luăm pe rând, că al el îmi daţi de furcă mai mult decât tractorul meu când se strică. Şi nu de alta, dar n'aş vrea să vă rămân dator cu vreun răspuns. Am să vă descriu şi frâna de picior, o să vă arăt şi frâna de mână. Uite, aici trebuie să apeşi când vrei să accelerezi motorul... Şi nenea Dumitru a lămurit sfătos fiecare întrebare a copiilor. Aşa au aflat ei că tractorul are putere cât 35 de cai la un loc. Putere nu glumă! Cum să nu obţii producţie

sporită la hectar când lucrează atâţia cai! Şi spunea nenea Dumitru că totdeauna tractorul trebuie să lucreze cu întreaga capacitate. Altfel înseamnă că nu-i bine pus la punct.

Şi câte nu poţi face dintr'odată cu ajutorul acestui năsdrăvan. Poţi să ari, să semeni, să grăpezi, să seceri...

— Nene Dumitru, trebuie să'nveţi mult ca să devii tractorist? întreabă curioasă Maria Balacă.

— Sigur, dragii mei! Trebuie să'nveţi până cunoşti bine fiecare piesă în parte. Numai aşa poţi stăpâni tractorul. Eu socotesc că-l cunosc, şi totuşi în fiecare zi mai învăţ ceva. Ca să vă dovedesc că aşa este, am să vă povestesc ce mi s'a întâmplat nu de mult.

Veneam într'o zi spre S.M.T. Mă întorceam dela o întovărăşire, unde arasem cu spor. Eram bucuros că tractorul meu făcuse treabă bună. Deodată simt că motorul şi-a schimbat mersul. Am oprit maşina şi am controlat-o, dar n'am aflat nimic! Măi, ce să aibă? mă întrebam eu. Dau iar drumul la motor şi-l ascult cu şi mai mare atenţie bătăile. Aha, am înţeles acum ce te doare! mi-am zis. Şi într'adevăr, după duduit, i-am ghicit boala. Rulmentul dela ambreiajul principal se uzase. L-am demontat pe loc, l-am înlocuit şi am plecat mai departe...

★

— Bun tractorist nenea Dumitru, discutau pionierii în drum spre casă. Ai văzut cum ştie să conducă tractorul? Parcă ar fi o pasăre în mâinile lui, nu o maşină.

— Dar aţi văzut motorul ce curat este?

— Asta înseamnă că nenea Dumitru îşi iubeşte tractorul.

— Şi dacă-l îngrijeşte, tractorul îl şi ajută. Când voi deveni tractorist, tot aşa îmi voi struni şi eu maşina, izbucni Răduţă, entuziasmat de cele văzute.

Gheorghe NEGREA

Pionýrské noviny

TYDENIK ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

La „colţul viu"

In şcoala noastră, la „colţul viu", avem felurite vietăţi: mai multe specii de peşti, doi hârciogi, şi diferite plante. Ne mândrim mult că avem şi un lămâi şi un portocal. Aceştia seamănă mult intre ei. Ca să-i deosebim rupem o bucăţică dintr'o frunză şi după mirosul sevei aflăm uşor dacă e lămâi ori portocal.

Vašec Štross avea acasă un vas din sticlă. Ne-a venit o idee straşnică! Am adus vasul la „colţul viu" şi l-am umplut cu pământ. Deasupra am aşezat un strat de muşchi. Apoi am aşezat peste acest acoperământ nişte râme. Râmele se simţeau foarte bine. Or fi crezut că-s pe câmp şi-au început să-şi croiască drum prin pământ. Aşa am putut vedea, în viaţă, cele învăţate la Biologie şi am văzut folosul pe care-l aduc râmele agriculturii, scurmând pământul.

Intr'un acvariu avem o scoică de iaz. E interesant s'o vezi: de câte ori vrea să se deplaseze scoate din carapace un piciorus şi se târăşte pe mâlul din fundul acvariului.

Anul trecut aveam la „colţul viu" şi şerpi. Dar au murit. Am hotărît ca la vară să facem excursii prin împrejurimile oraşului şi să mai adunăm animale şi plante pentru a îmbogăţi „colţul viu" al şcolii noastre.

Jitka Vychodilová, Pavel Weinzettl, Věra Sedláčková

Şcoala de 7 ani nr. 28 Praga XIX

DER JUNGE PIONIER

O nouă şcoală la Berlin

In strada Rüdersdorf, din Berlin, se înalţă în prezent cea mai frumoasă şcoală din capitala Republicii Democrate Germane. Aici se vor amenaja săli speciale pentru diferite materii, o sală de cinematograf şi altele.

Hilde Wildanger, conducătoarea unităţii de pionieri a Şcolii elementare nr. 4 — Friedrichshain, care va învăţa în curând în noua şcoală, a scris următoarele gazetei noastre: „Noi, şcolarii, nici nu ştim cum să mulţumim guvernului nostru pentru atâtea şcoli frumoase pe care ni le clădeşte... Eu mă voi strădui ca munca noastră să se îmbunătăţească mereu".

СЕПТЕМВРИЙЧЕ

Grădina noastră

Când ne-am pus în gând să înfrumuseţăm curtea şcolii noastre, sfatul popular al comunei ne-a ajutat, dându-ne puieţi.

Am început treaba. Intâi am curăţat curtea de buruieni şi am săpat 71 de gropi, în care am sădit meri şi peri tineri.

Fiecare din noi a luat în grijă câte un pom, pe care îl vom curăţa de omizi, îl vom vărui şi ne vom îngriji să aibă mereu umezeală.

Ne gândim ce frumos o să fie la noi peste câţiva ani, când pomii vor fi mari! Sperăm că încă în primăvara viitoare ramurile vor fi încărcate cu nenumărate flori şi mireasma lor se va răspândi până departe.

Todor ANGHELOV
cl. a VII-a
comuna Iantra,
raionul Gornooriahov,
R. P. Bulgară

O pasăre folositoare

Pe ţărmurile Mării Negre şi în numeroasele insule de pe lacul Sivaş trăiesc multe specii de pescăruşi. Ei sboară departe, în largul mării, căutând peşti. Până acum se credea că toate aceste păsări se hrănesc numai cu peşte.

Zoologii au stabilit însă că pescăruşul care „râde", numit şi „pescăruşul argintiu", nu se hrăneşte cu peşte. S'a dovedit că această pasăre, care îşi face cuibul în insulele din golful Cherchinit şi lacul Sivaş, sboară după hrană nu pe mare, ci pe ogoarele colhozurilor din Crimeea. Acolo, fiecare pescăruş distruge în fiecare zi în medie 2 popândăi, 5 şoareci de câmp şi un mare număr de insecte.

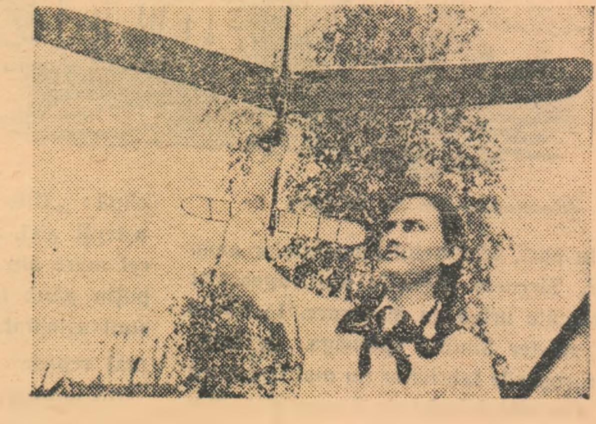

In goană după hrană, aceşti pescăruşi sboară, până la o distanţă de 50 kilometri în interiorul peninsulei Crimeea.

Spartachiada primăverii

Odată cu sosirea primăverii, au început în toate satele și orașele patriei noastre, întrecerile sportive din cadrul Spartachiadei pionierilor și școlarilor. De curând, la Târgu Mureș s'au desfășurat întrecerile între clase urmând ca învingătorii să se întâlnească din nou la finalele Spartachiadei. Citiți mai jos câteva vești despre realizările sportive ale pionierilor din Tg. Mureș.

Prietenie adevărată

Fall Ilona și Mihaly Andrei sunt buni prieteni, amândoi în clasa a VII-a. Deosebirea este însă că învață la școli diferite: Mihaly la Școala elementară nr. 3, iar Ilona la Școala elementară nr. 2. Prietenia lor s'a înfiripat acum câțiva ani, când și-au început activitatea în cercul de aeromodelism al Casei pionierilor. De atunci, ei lucrează mereu împreună și nu lipsesc dela nicio oră. Ilona are mai multă experiență în aeromodelism și a câștigat până acum două concursuri în sală. Nu de mult a participat și la un concurs în aer liber. Concursul acesta a fost câștigat de pionierul Kocsis Sanlo, al cărui aeromodel a rămas 18 minute în aer. Ilona nu și-a pierdut însă curajul. Invață, lucrează și împreună cu Mihaly se pregătește intens pentru finalele Spartachiadei. Dar pentrucă Mihaly e mai puțin priceput, Ilona își ajută prietenul, deși la întreceri fiecare dintre ei luptă pentru primul loc. Ea nu uită însă nicio clipă că între sportivi, trebuie clădită o prietenie sinceră și ajutor reciproc.

Jurnalul unității

Pionierii dela Școala medie de 10 ani nr. 2 din Târgu-Mureș stau în rând aliniați. Pioniera Kertesz Ghizela salută cu mândrie pe Tőkes Klara, noua campioană a unității la sărituri în înălțime și lungime. După câteva urări pentru noi succese, rezultatele obținute de Klara la întrecerile pe clase ale Spartachiadei sunt trecute în jurnalul unității. Klara este numai în clasa a VI-a, dar a reușit să sară peste ștacheta ridicată la 1,30 m. La groapa de sărituri a atins 4,20 metri. Merită deci să fie trecută în jurnalul unității unde sunt însemnate și cele mai mari succese sportive din școală.

Jurnalul acesta își are istoria sa. Acum câțiva ani, când în școală au luat ființă primele detașamente de pionieri, s'au scris primele lui file. Pe atunci, Nagy Irina, acum elevă în clasa a XI-a, era pionieră. Primele ei succese au fost trecute tot în acest jurnal. Astăzi Irina este una din cele mai bune alergătoare din Târgu Mureș, la 100 metri plat. Pe o altă filă a jurnalului găsești numele lui Varga Piroska, cunoscută acum de tot orașul ca o bună jucătoare de baschet.

In paginile acestea găsești sumedenie de alte nume, care au făcut cinste unității. Dar jurnalul mai are și multe file albe. Ele așteaptă să fie completate cu numele și faptele celor mai bune sportive din unitate și ale noilor campioni.

La start...

Era într'o Sâmbătă după amiază. Cursurile la Școala elementară nr. 3 se terminaseră. In clase se mai auzea doar sgomotul picăturilor de ploaie care băteau în geam. Și ce ploaie! Turna cu găleata, nu altceva. Pe o astfel de vreme ai fi zis că nu găsești nici urmă de copil pe afară, și totuși... în curtea școlii, lângă gard, la groapa de nisip, câțiva pionieri măturau de zor apa. Apa? Da, da, scoteau apa din groapa de sărituri. Vă mirați de ce atâta zor și încă pe asemenea ploaie? Răspunsul e simplu: pionierii se pregăteau pentru întrecerile pe clase ale Spartachiadei de primăvară. A doua zi, adică Duminică, trebuiau să înceapă. Numai să stea ploaia.

...Și ploaia a stat. Parcă și timpul s'a îndurat de grija și emoția cu care așteptaseră pionierii ziua aceasta. Razele calde ale soarelui de Mai au șters în câteva ore urmele ploii repezi de ieri. In curte au început întrecerile. Alergătorii au luat startul. Băieții pornesc sprinteni spre finiș. Ember Atila a făcut 60 m. în numai 9,8 secunde. Intr'un colț, în fundul curții, aruncătorii își măsoară puterile. Fülöp Istvan e doar în clasa a V-a, dar a reușit să arunce mingea de oină la 60 m.

La groapa unde nisipul împrospătat de abia se uscase, stau spectatorii. Ei urmăresc cu atenție fiecare săritură și măsoară cu emoție fiecare centimetru. Bucuria este mare când Keresztes Lajos, un băiat brunet, mic de statură, sare 4 m., ocupând locul doi pe unitate.

Lângă ștachetă se zăresc tricourile albastre ale săritorilor în înălțime. Lörincz Ana, Vari Ella și Egresi Maria au reușit să treacă ștacheta ridicată la 1,10 m., clasându-se pe primele trei locuri. Ele vor participa deci la finala Spartachiadei.

Antrenamentele mă ajută

Mi-a plăcut din totdeauna sportul. Eram la grădiniță când tata m'a învățat să merg cu bicicleta, iar mai târziu să patinez. Când am împlinit 6 ani, m'am apucat de atletism. Tata făcuse în curte o groapă cu nisip și o ștachetă. Aici mă întreceam adesea cu tata și cu fratele meu. Vara, ne plăcea să ne încercăm iuțeala picioarelor. De câte ori mergeam să înotăm în Mureș, ne luam la întrecere, ca să vedem cine ajunge mai repede. Mai târziu, împreună cu copiii de pe patru străzi vecine, am organizat un cros. Eu am câștigat locul I. Câteva fetițe din strada noastră au brodat atunci un steguleț pe care mi l-au dat ca răsplată a primului meu succes sportiv.

De atunci au trecut câțiva ani. Sunt pionieră în clasa a V-a. Am câștigat până acum mai multe întreceri sportive, tocmai pentrucă m'am antrenat de mică. Săptămâna trecută, am participat la întrecerile atletice dintre clase, din cadrul Spartachiadei de primăvară. Sunt tare bucuroasă că mă număr printre primele sportive ale unității. Noi vom reprezenta unitatea la finala Spartachiadei de

primăvară a pionierilor și școlarilor. Știu că întrecerile nu vor fi ușoare, dar voi lupta din toată inima pentru onoarea unității.

Ildico PETERFI
Școala medie de 10 ani nr. 2

Acest grupaj a fost scris de tovarășa IRMA CSIKL

Cine e învingător?

La câțiva pași de mine, pe trotuar, doi copii se aflau față în față: un băiat de vreo 11—12 ani, purtând cravata de pionier, și un băiețaș pirpiriu, să fi tot avut 7 ani. Ce se petrecuse înainte între ei, cum începuse gâlceava, ce anume îi făcuse să se'ncaere, nu puteam să știu. Și, la urma urmei, nici nu cred că asta are cine știe ce însemnătate. Demne de a fi pătrunse în miezul lor mi s'au părut însă cele ce au urmat, cearta aceea ciudată pe care am urmărit-o prefăcându-mă că privesc nepăsător în vitrina unui magazin.

Cel ce purta cravata de pionier apucase cu o mână mâinile băiețașului, iar cu cealaltă îl urechia zdravăn. Cu capul puțin dat pe spate, cu ochii mijiți răutăcios, cu buzele supte într'un surâs batjocoritor, pionierul părea că spune: „Ia uitați-vă numai ce victorie totală am câștigat eu; nu vedeți că în mâinile mele „adversarul" nici nu crâcnește măcar?"...

Și, într'adevăr, „adversarul" nu crâcnea. Uimitor de liniștit, privea curajos și mândru în ochii celuilalt și doar un tremur ușor al buzelor arăta că plânsul e undeva, pe aproape... Părea că nici nu încearcă măcar să scape din strânsoare, când, deodată, cu o mișcare scurtă și dibace, izbuti să-și elibereze una din mâini și, apucând fulgerător cravata de pionier a celui ce-l chinuia urechea, își încleștă în ea degetele micuțe.

Aerul de trufie dispăru de pe fața pionierului, făcând loc unei mânii nestăpânite. Răsucind mai aprig urechea ce căpătase o culoare stacojie, șueră amenințător printre dinți:

— Indrăsnești?! Te atingi de cravată?! De cravată?! Tu știi ce e asta? Știi? Cravata e sfântă!... Ințelegi? E sfântă!... Ia mâna jos, că te nimicesc!... Te ni-mi-cesc!...

Răbdând durerea, băiețașul, în ochii căruia apăruseră lacrimile, înfruntă totuși cu demnitate furia celuilalt și, dând drumul cravatei, îi aruncă disprețuitor cuvintele:

— Ești un laș! Un laș! Și nici nu meriți măcar să fii pionier!...

Mă așteptam ca îndrăznețul băiețaș să plătească cumplit insulta grea ce o svârlise în față, unui asemenea temut „erou". N'a fost însă așa. Temutul „erou" i-ar fi tras celuilalt, fără doar și poate, o mamă de bătaie să-l pomenească! S'a gândit însă, pe semne, că era cam primejdios ca „adversarul" să răspundă din nou. Chiar așa, cu puterile lui puține, „șifonase" pe atotputernicul învingător. Dacă puștiul firav îndrăznise să „crâcnească" în mâinile lui, nu mai era interesant să continue lupta. De aceea a preferat să-i mai dea un bobârnac în nas și și-a văzut apoi de drum, calm și neturburat în aparență.

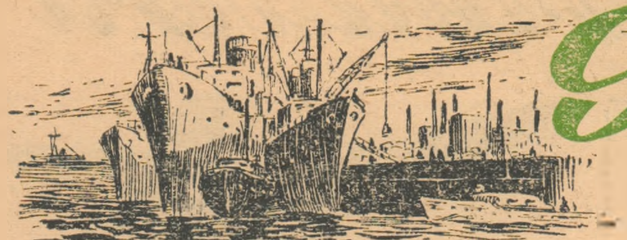
M'am dus și eu într'ale mele, dar multă vreme m'am gândit la cele văzute și auzite. De fapt mă întrebam, cine rămăsese învingător în bătaia la care asistasem? S'ar părea că băiețașul de 7 ani, singurul care „încasase". Dar...

Eu vă propun, dragi cititori, să ne strângem într'un fel de juriu, să judecăm faptele și să hotărîm cine a fost învingător. Și pentrucă eu sunt cel mai bătrân membru al juriului (am vârsta a 4 pionieri la un loc), cer îngăduința să-mi spun părerea la urmă, după ce am s'o aud pe a voastră.

Să ne folosim deci de coloanele gazetei și, cine știe, poate că vom face o bună treabă pionierească.

E. DASCALU

Gianni

(Continuare din nr. 34 (286)

In port, scrâşnetul macaralelor amuţise. Sirenele răguşite ale vapoarelor încărcate urlau cu disperare. In biroul lui, mister Smith spumega de furie. Din coşurile fabricilor nu mai ieşeau ca în alte zile trâmbe de fum negru. Maşini pline cu poliţişti treceau în goană pe străzi. Grevă...

Gianni şi Renate, ţinându-se de mână, mergeau în josul străzii Verona, înspre fabrica de porţelanuri. Aproape de spital, un grup de poliţişti şi civili cu pălăriile trase pe ochi barau drumul. Gianni se opri la o cişmea să bea apă. Bău îndelung, gândindu-se înfrigurat cum să străbată. Deodată îi şopti Renatei: „Fă-o pe bolnava. Sprijină-te de mine. Aşa". Renate se prefăcea de minune. Gianni porni drept spre poliţişti, susţinând-o pe fetiţă. „Hei, înapoi, nu-i voie!" strigă unul.

— Vă rog, domnule, lăsaţi-mă să trec. Imi duc surioara la spital. Moare săraca!

Poliţiştii se priviră nehotărîţi.

— Nu mai încurcaţi drumul, treceţi! se răsti un comisar.

Gianni porni iar, aproape târând fetiţa care mai deschidea din când în când câte un ochi. Intrară în curtea spitalului. Ocoliră clădirea, Se opriră. Renate pufni în râs. Gianni chibzui o clipă: „Uite ce facem: tu o să mă aştepţi aici, pe iarbă. Eu sar gardul cel mare din fund şi de acolo mai am puţin până la fabrică. Ştii bine, — sunt aşteptat. Trebuie să ajung cât mai repede"

Cu puţină cazně, ajunse în vârful ulucilor şi, zdup, îşi dete drumul pe partea cealaltă. „Stai!" răsună un glas gros. Gianni amuţi de mirare. In faţa lui stătea poliţistul din seara trecută. „Te-am recunoscut adineaori. Bănuiam că nu-i lucru curat cu tine. Ia vin la nenea..." „Sticlete scârbos!" izbucni Gianni cu ură. Vlăjganul înfipse mâna în ceafa lui Gianni. Băiatul se sbătu. Poliţistul voi să-l lovească cu piciorul, dar nimeri în chitara care se rostogoli pe caldarâm, sfărâmându-se. Un teanc de manifeste se împrăştie pe jos. Uluit, poliţistul dădu drumul lui Gianni şi se apucă să le strângă. Băiatul ar fi putut

să fugă. Dar nu fugi. Ii trebuiau manifestele. Trebuia să le ducă negreşit la fabrică. Poliţistul răcni:

— Comunist, ai? D'ăştia mi-eşti! Ocna te mănâncă, banditule!

Gianni n'asculta. Işi pironise ochii pe teancul de hârtii. Fulgerător îl smulse din mâna vlăjganului şi începu să fugă ca o căprioară.

Poliţistul scoase automatul de după gât. „Tac, tac, tac" răsunară împuşcăturile. Gianni simţi o durere ascuţită în umăr. „Trebuie să ajung, trebuie să ajung..." îşi spunea. Coti într'o stradă, apoi în alta, gâfâind.

Se simţea rău. Vedea ca prin sită. Strada se clătina ciudat. Ajunsese în dreptul căsuţei lui Mario. Căzu grămadă lângă uşa scundă, pe care o sgâria slab cu unghiile. Frânturi de gând i se învălmăşeau în minte: „Renate... singură..." Revăzu o clipă albastrul fără seamăn al Mediteranei. Apoi nu mai ştiu nimic.

★

Se trezi târziu, pe patul lui Mario. Un bătrânel cu ochelari — doctor poate — îl mângâia cu blândeţe pe frunte: „Stai cuminte, a trecut. O să te faci bine". O văzu şi pe Renate care zâmbea printre lacrimi. Apoi Mario îi luă mâna într'a sa şi i-o strânse încet. „Nene Mario"... şopti abia auzit.

Hamalul duse degetul la buze: „Sst. Nu-i voie să vorbeşti. Acum linişteşte-te. Manifestele au ajuns la fabrică".

Chipul umbrit al lui Gianni se lumină de bucurie.

Vasile MĂNUCEANU

Din creaţiile cititorilor noştri

Bistriţa

Bistriţa, râu sgomotos
Ce cobori din munte'n jos,
Limpede şopotitor, —
Mult ne eşti folositor!

Apa ta cu spumă albă
Poartă plutele la vale...
Apa ta va da viaţă,
La Bicaz, hidrocentralei!...

Astfel, tu, din depărtări
Ni te-alături nouă,
Cei care'nălţăm spre zări
Cânt de viaţă nouă!

Valeria TALPĂU
cl. a V-a B.
comuna Cudalbi,
regiunea Galaţi

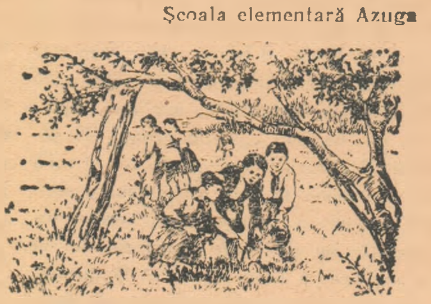
Cântec de primăvară

Albinele s'au deşteptat
Din somnul iernii lungi,
Şi au pornit la colindat
Grădini, livezi şi lunci.

Vezi, copacii înfrunzesc...
Suflă-al primăverii vânt,
Păsările iar sosesc,
In văzduh se înalţă-un cânt.

Copilaşii mititei
Au ieşit în curte,
Tare veseli, bucuroşi,
Au pornit să sburde.

Marion ROHAY
cl. a IV-a
Şcoala elementară Azuga

Jocuri pentru grupă

Fotbalistul iscusit

Desenaţi pe pământ un cerc cu raza de 25 cm. In centrul lui puneţi o minge de fotbal, iar la o distanţă de 5—6 m. de ea trageţi o linie orizontală. Jucătorii se aşează în şir în spatele acestei linii. Primului dintre ei i se leagă ochii, este întors o dată împrejur, apoi el o porneşte spre minge şi trebuie s'o lovească cu piciorul. Incercaţi să jucaţi şi voi jocul acesta. E interesant de văzut câţi o să puteţi lovi mingea fără prea multe dibuiri.

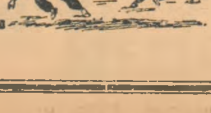
Cine e mai tare?

Jucătorii desenează un cerc mai larg, apucă cu mâinile un băţ, aşa cum se vede în desen şi se aşează în cerc, faţă în faţă. La semnal, fiecare jucător îşi dă silinţa să-l împingă pe adversar dincolo de linia cercului.

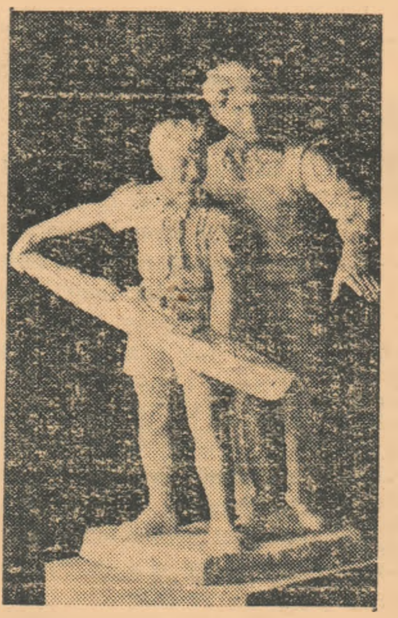
Ia mingea!

Doi jucători apucă cu o mână capetele unei frânghii trainice, lungă de cel puţin 2 m., şi pleacă în direcţii opuse, cât îngăduie frânghia. Apoi, la o distanţă de 1 m. de fiecare jucător, se pune pe pământ o minge mică sau orice alt obiect care poate fi luat uşor în mână. La semnal, jucătorii trebuie să ia cu mâna liberă obiectul. Asta înseamnă că fiecare jucător trebuie să-l tragă spre el pe tovarăşul său. Invinge cel care ia primul, obiectul pus în faţa lui. După ce aţi luat obiectul cu mâna dreaptă, încercaţi să-l luaţi şi cu cea stângă. Astfel vă puteţi controla forţa ambelor mâini.

(Traduceri din „Pionerscaia Pravda").

Două sculpturi

HANTA GHIŢA
„Lansarea unui nou model de navă"

Ca şi scriitorii, artiştii plastici se străduiesc şi ei să închine unele creaţii ale lor copiilor patriei noastre.

Sculptura lui Hanta Ghiţă intitulată „Lansarea unui nou model de navă" înfăţişează preocuparea unora dintre pionierii noştri pentru construcţiile navale. Cu câtă grijă, cu câtă dragoste se pregăteşte pionierul să-şi avânte nava pe oglinda apei... Multă vreme a visat el la această clipă... Simţi parcă cum îi svâcneşte inima: „Oare va pluti modelul meu?" — „Da, va pluti!" îl încurajează instructorul care, fără îndoială, i-a fost de mare ajutor în construcţie şi care acum îi dă ultimele indicaţii.

Dar nu poţi deveni niciodată un bun marinar, un medic, un profesor dacă acum, când eşti pe băncile şcolii, nu te vei strădui să înveţi cât mai bine, să cunoşti cât mai multe. Iată cu cât interes cercetează globul geografic pionierii din sculptura lui Papp Iosif, care de-altfel se şi intitulează „Pionieri studiind". Se vede numaidecât că ei au învăţat din cartea de Geografie multe lucruri, dar că nu se mulţumesc cu atât; caută mereu şi iată, au şi găsit pe glob localităţile învăţate. Iar acum se sfătuiesc, calculează poate grade de meridiane şi paralele, stabilesc poziţii geografice, ca nişte adevăraţi exploratori.

...Şi asemenea sculpturi şi picturi care înfăţişează viaţa plină de bucurii şi de o rodnică activitate a pionierilor din patria noastră, [illegible] încă multe la expoziţia anuală de arte plastice din Bucureşti.

Al. Ovidiu ZOTTA

PAPP IOSIF
„Pionieri studiind"

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10, 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".